

Imaóra Magdival

Előkészület

Segédanyag a közösségi imádsághoz.

Szabadon felhasználható a lehetőségeknek és a résztvevők számának, összetételének függvényében. Alkalmas szentségimádáshoz, templomi imaórához.

Az egyes részek között lehet énekelni, ez azonban akár el is hagyható. A Magdiról szóló történetek, illetve a szemlélődés után tartsunk csendes percekét Isten jelenlétében.

Keressünk egy csendes, békés helyet az imádsághoz.

Lehet ez egy megszentelt hely, egy templom, ahol az Oltáriszentség előtt elcsendesedhetünk, de lehet akár az iskola/plébánia is. Helyezhetünk ki Szentírást, hisz Isten az Ő Igéjében is jelen van, vagy szentképeket, amelyek Isten jelenlétére emlékeztetnek bennünket. Gyújthatunk gyertyát is.

Énekek: Jöjj Szentlélek, Úristen
 Nézz testvér fel / Gyönyörű vagy, én Uram

Bevezető imádság

Istenem, köszönöm, hogy jelen vagy! Én is jelen szeretnék lenni Számodra ebben, a Veled töltött időben. Szabadíts meg mindattól, ami gátol a Veled való találkozásban! Segíts, hogy be tudjam fogadni mindazt, amit itt és most adsz nekem!

I. Természetszeretet

Szentírási rész

Nézzétek a mezők liliomait, hogyan növekszenek: nem fáradoznak és nem fonnak; mégis, mondom nektek: még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. (Mt 6, 28-29)

Magdi-történet

„Ha Magdi nem dolgozott és nem volt anyjával, nem is lehetett másként látni mint könyvvel a kezében, mint a pusztá melletti nagy fák árnyékában, vagy a fűzfő-kenesei magaspart szélein. Oly jól esett ott olvasni a bokrok árnyékában és közben elgondolkodni az olvasottakon. Majd elnézni a Balaton sima tükre felett Tihany dombjai felé.

- Oda szeretnék eljutni... Látod, milyen szépnek teremtette Isten a világot! Milyen szép hazát adott nekünk! És milyen gyönyörű vizet! - mondta Magdi öccsének, aki hűséges kísérője volt.”

Elmélkedés

Bódi Mária Magdolna életét a Balaton-felvidéken töltötte, ahol természetesen nyílt meg a teremtett világ szeretetére. Rendszeresen csodálkozott rá a balatoni tájra, szemlélte annak szépségét, és ismerte fel benne a Teremtő nagyságát. Engedte, hogy a

szeme elé táruló természet hasson rá, lenyűgözzé, új erővel, békével és örömmel töltse el.

Gyakran imádkozott a természetben, otthonában és az Oltáriszentség előtt is. Mindig kereste a lehetőséget arra, hogy Istennel legyen és embertársait is Hozzá vezesse.

Kérlek, Szentlélek, segíts abban, hogy ahogy Magdi, úgy én is Rád figyelve tudjak imádkozni.

Köszönöm Jézus, hogy itt lehetek Veled és elcsendesedhetek.

Belégzéseimmel kifejezem azt, hogy vágyakozom utánad, kilégzéseimmel átadom magam Neked. Ha elkalandoznának a gondolataim, Rád tekintek, visszatérek Hozzád.

Csend

II. Erőforrások/hit

Ének: Jézusomnak szívén

Örömöm, forrásom / Te éltetsz engem

Szentírási rész

Maradjatok bennem, és én tibennetek. Miként a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek. (Jn 15, 4-5)

Magdi-történet

„Hétköznapiokon tehát kora hajnalban már ott állt a kerékpárja a fűzfőgyártelepi templom falához támasztva, míg ő magához vette az erősek Kenyerét.”

„Ha néha módjában volt az üzemi lakótelepre menni, nem mulasztotta el, hogy be ne térjen szentséglátogatásra, hogy egyedül lehessen az Úrral. Akkor sem zavartatta magát, ha mások is voltak a templomban, amikor szentséglátogatást végzett.”

Elmélkedés

Magdi nem volt erősebb másoknál, gyakran szembesült határaival, gyengeségeivel. Ezeket nem rejtette el, hanem megkereste azokat a helyeket, ahonnan erőt meríthetett – pl. az imádságban, szemlélődésben.

Magdi életét elsősorban Krisztussal való barátsága határozta meg, ez a barátság a fő erőforrása. Felismerte Krisztus személyes szeretetét, megnyílt előtte, befogadta, és igyekezett válaszolni rá. Egy barátság legfontosabb eleme a közösen töltött idő – Krisztus esetében ezt nevezzük imádságnak. Magdi nemcsak megtanult szövegeket mondott el, hanem saját szavaival, máskor csendjével, hallgatásával volt Isten előtt. Felismerte, hogy az Oltáriszentségben Krisztus jelen van, ezért rendszeresen kereste fel a templomot, töltött ott néhány percet, máskor több órát is. Amikor csak tehetette, részt vett a szentmisén, táplálkozott Krisztus testével. Innen merített erőt a hétköznapi teendőihez és a nagy döntésekhez.

Magdi sokat merített a körülötte élő emberek közösségéből is, igazi közösségi ember volt. Rajongóan szerette családját: édesanyját, gyakran darabos édesapját, bátyját és öccsét. Sokat köszönhetett a különböző egyházi közösségeknek.

Magdi erőforrásai ma is elérhetők.

Köszönöm Uram, hogy mi is élhetünk azokkal az erőforrásokkal, amelyekkel Magdi élt. Mutasd meg, hogyan akarsz találkozni velem ebben az imádságban és az előttem álló hétköznapiakban.

Csend

III. Céltudatosság

Ének: Édes Jézus, én szerelmem

Megragadtál / Te vagy nekem

Szentírási rész

[...] felejttem, ami mögöttem van, és nekifeszülök annak, ami előttem van. Így futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban. (Fil 3, 13-14)

Magdi-történet

Így emlékszik vissza L. Margitka az 1941. augusztusi péceli lelkigyakorlatra: „Együtt utaztunk hazafelé is. Lelkünk visszhangzott a lelkigyakorlat felemelő élményétől.

– *Szentek leszünk. Én mondom neked, te is súgd folyton a fülemben. Sikerülni fog! Erről levelezünk, ezért imádkozunk és erősítjük egymást – mondta [Magdi].*
– *Nem oltárra emelt szentek akartunk lenni. Hétköznapi életünket élve mindegyikünk a maga helyén menti a lelkeket és teszi a magáét Isten országáért – folytattam.*
– *Mi lenne, ha valamelyikünket csakugyan oltárra akarnák emelni?*
– *Egymás mellett fogunk tanúskodni.*
– *De ezt én fogom tenni! Úgyis én élek tovább, mivel fiatalabb vagyok nálad! Mindent el fogok mondani, mert mindent tudok, amit teszel... – így Magdi.*
– *Szövögettük mókázva, nevetgélve komoly gondolatainkat a vidámakkal. Végül azzal ütöttük el, hogy erre úgysem lesz szükség. Hétköznapi kis szentek leszünk, akikről úgysem vesz tudomást senki.”*

Elmélkedés

Különös válogatásra van szükség egy cél eléréséhez. Nehéz döntéseket kell hozni: sok igent és még több nemet kell kimondani – annak megfelelően, milyen célt választottunk. Mi volt Magdi célja?

Erre a kérdésre ő is sokáig kereste a választ, amíg meg nem találta a Krisztussal való barátságában. Mindent ennek a barátságnak rendelt alá: Krisztus közelségében akart élni, őt akarta egyre jobban megismerni és megismertetni. Így e barátságból jegyesség lett. Amikor Magdi megtalálta célját, nem keresett újabb célokat, hanem ehhez a megtalált jegyességhez ragaszkodott, ez alapján hozta meg döntéseit – így növekedett a hűségben. 1941. október 26-án, Krisztus Király ünnepén királyi Barátjának adta egész

életét. Felismerte, hogy döntésének része a házasságról való lemondás. Ez nem volt könnyű, de az isteni hívásból fakadó erő birtokában lehetetlen sem.

A nehéz pillanatokban mutatkozik meg egy döntés komolysága és ereje. Amikor szükségessé vált, oda tudta adni földi életét Krisztusért, hogy egészen az övé maradhasson. Képes volt meghalni azért, amiért élt.

Magdi tudta, hogy Krisztussal való barátsága nemcsak földi élete évtizedeire szól, hanem örökké tart. Ez az örök cél vonzotta a hétköznapiakban, az ünnepek szép pillanataiban és a legsötétebb órákban is. Semmi sem tudta elszakítani őt Jegyesétől, így elérte célját. A Krisztussal való örök barátság pedig minden életállapotban elérhető – ma is.

Jézusom, segíts felismerni, hogyan akarsz közeledni hozzám, hogyan szeretnél a barátom lenni. Add, hogy felismerjem, hol tudok teret adni a barátságodnak az életemben.

Csend

IV. Öröm

Ének: Uram Jézus, légy velünk / Ó Jézus, emlékezni rád

Örülj az Úrban / Örömet adott a szívembe

Szentírási rész

Örüljete az Úrban mindig! Újra mondom: Örüljete! Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket! [...] (Fil 4,4-5)

Magdi-történet

Egyszer egy megesett lány ügyét szerette volna rendezni. Hozzám fordult és kért, segítsek neki imádkozni az ügy sikeréért. A gyárban felkereste az apát és igyekezett rávenni, hogy házasság révén tegye jóvá, amit nagyon elrontott. Eredmény nem mutatkozott.

- Nem lehet a dolgot erőltetni - mondta Magdi -, de azért mi csak imádkozzunk Bíró néni. Majd akkor minden magától megy.

Közben a fiú elköltözködött, hogy könnyebben lerázza magáról a lányt. Behívták katonának. Magdi még mindig bízott az ima erejében. Egy év múlva sebesülten hozták meg a fiút. Rászorult a leány ápolására. Felgyógyulása után feleségül vette. - Ezek voltak Magdi nagy örömei.

Elmélkedés

Magdi Krisztussal való barátsága elég volt ahhoz, hogy nehéz körülményei ellenére mindig megtalálja az okot az öröme. Tudta, hogy Krisztus szereti, gondoskodik róla és szereteteiről, ezért mindent rábízhat. Életét és annak körülményeit ajándéknak tekintette, amelyből merített, és amelyben önmagát is örömmel adhatta oda másokért. Isten gondviselésébe vetett bizalma miatt tudott lemondani az idegeskedésről és az aggodalmaskodásról. Nem akart mindent egyedül megoldani – különösen nem a lehetetlen dolgokat. Ahol azonban felismerte a szolgálat és a segítségnyújtás lehetőségét, nem habozott, lépett és megtett mindent, ami tőle telt.

Magdi öröme több volt jó hangulatnál, egy felszínes érzésnél vagy pillanatnyi jókedvnél. Ez az öröm valójában életformája volt, amelyet nap mint nap választani lehet – a nehéz pillanatokban is.

Ez az öröm olyan, mint a gyertyaláng: minél több felé osztják, annál nagyobb lesz a fénye. Éppen ezért Magdi sem tartotta meg magának örömét, hanem igyekezett másokat is felderíteni, szükség esetén vigasztalni. Örömmel tudott szolgálni és tenni másokért, s ezért tudta elviselni a nehézségeket és a tehetetlenséget is.

Magdi tudta, hogy ez az öröm minden ember előtt nyitva áll.

Jézusom, segíts, hogy a legapróbb örömforrásokat is fel tudjam ismerni az életemben, és add, hogy tudjam az örömet embertársaim felé is sugározni.

Csend

V. Bátorság

Ének: Édes Jézus neked élek

Ne félj, mert megváltottalak / Rejts most el

Szentírási rész

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Féljete inkább attól, aki a lelket is és a testet is el tudja pusztítani a gyehennában. (Mt 10,28)

Magdi-történet

„1944 decemberében Magdi varrogatott lányaival, készültek a szegények karácsonyára. Kérték, hogy olvasson fel nekik valamit, amíg dolgoznak. A szentek életét vette elő. Az egyik vértanúról szólt a történet. A felolvasás után megjegyezte: - Milyen boldogok azok, akik a hitükért onthatják vérüket... Gondolkodás nélkül kész volnék Krisztusért meghalni! Nem tudhatta, hogy ettől már csak rövid három hónap választja el.”

Elmélkedés

Magdi nem saját erejében bízva, hanem Isten erejére támaszkodva bátran szembe tudott nézni élete kihívásaival, lehetetlen helyzetekkel. Jézus iránti mély bizalmával megélte azt, amiről Szent Pál ír a Filippiekhez írt levélben:

„Ez az én várakozásom és reménységem, hogy semmiben sem szégyenülök meg, ellenkezőleg, teljes a bizalmam, hogy mint mindig, úgy most is megdicsőül Krisztus az én testemben, akár élet, akár halál által. Mert számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség.” (Fil 1, 21-21)

Urunk, Jézus! Te ismered az emberi szív gyengeségeit. Köszönjük Neked, hogy szavaddal oly sokszor bátorítasz minket: „Ne féljete!”. Adj nekünk bátorságot, hogy Magdihoz hasonlóan mi is a Te végtelen szeretetedre tudjuk bízni magunkat!

Csend

VI. Kreativitás

Ének: Kegyes szemmel nézz ránk

Szeretet áradjon köztünk / Több erőt, több szeretetet

Szentírási rész

Gyermekeim! Ne szóval és nyelvvvel szeressünk, hanem tettel és igazsággal! (1Jn 3,18)

Magdi-történet

„Az egyházközségi munkák közé tartozott különféle gyűjtések rendezése; szegény családok és betegek látogatása, segélyezése, az elsőáldozók szeretetreggelijének összehozása, elkészítése; a lelkigyakorlatos szentbeszédre a hívek toborzása stb. Magdi ezekre a munkákra mindig készségesen vállalkozott. Lelkiismeretesen és megbízhatóan végezte mindegyiket. Pedig gyakran megalázó udvariatlansággal, gorombasággal utasították vissza szolgálatát; csípős megjegyzéseket tettek rá. Sohasem említette, hogy a részleteiben milyen kellemetlenség érte, de mindenki tudta, mit jelent egy ilyen munka.”

Elmélkedés

Magdi napi feladatait szívesen végezte, szorgalmasan, pontosan, megbízhatóan dolgozott akár a gyárban, akár a földeken vagy a házimunkák területén.

Személye és szolgálata nagy segítséget jelentett lelkipásztorainak is. Csoportokat szervezett, gyerekeket tanított imádkozni és hittanra, igyekezett összefogni a közösséget.

Két lábbal állt a földön, így észrevette az emberek szükségét, rejtett nehézségeit is. Nem menekült el a nehézségek elől: együtt imádkozott a bajban lévőekkel, és megtette azt, amire lehetősége adódott.

Odaadóan tudott jót tenni másokért, eközben mindig kiállt Krisztusért, társaiért és saját magáért is.

Nem elismerésvágyból, szimpátia alapján segített. Ott adott, ahol szükségét látott, és azt, amire éppen képes volt. Mindezt igyekezett rejtetten tenni, hogy ne az ő személye, hanem a Gondviselés dicsőülhessen meg.

Uram, mutasd meg, kik azok az emberek, akik a környezetemben támogatásra szorulnak, és akikről rajtam keresztül szeretnél gondoskodni.

Csend

Záró ének: Szent vagy Uram, szent vagy

Király vagy/ Indulj és menj